

بسم الله الرحمن الرحيم

جناب آقای ماریو کاستا

معاون محترم دبیر کل و مدیر اجرایی دفتر مبارزه با مواد مخدر سازمان ملل متحد
با سلام

از آن هنگامی که رویا های کودکی ام جان می گرفت معنای اشکهای بی پایان مادر ، قد
خمیده مادر بزرگ و عصای دست پدر بزرگ را نمی دانستم آن گاه که با همسالان پر
هیجان خود مشغول بازی و جنب و جوش بودم و دنیای کودکانه مرا در خویش فرو برده
بود ، معنای عکس قاب گرفته پدر را روی دیوار نمی دانستم .
من آن وقتها چه می دانستم ، وقتی پا به مدرسه می گذارم باید از همان آغاز به تمرین
کلمه ای مشغول شوم که مدتها منتظرش بودم . وقتی معلم سرمشق (بابا آب داد) را
روی تخته نوشت با خودم گفتم : راستی ، بابا خون داد .
در کلاس درس وقتی معلم از بچه ها می خواست خود را معرفی کنند و شغل پدر شان را
بگویند با اندوهی تلخ خود را معرفی و گفتم پدرم شهید شده است .
آری عزیزان ، اینجا بود که دیگر علت شهادت پدر برایم مهم بود تا اینکه متوجه شدم
پدرم در راه مبارزه با قاچاقچیان بین المللی مواد مخدر و سوداگران مرگ به شهادت
رسیده است ، پدر از زن و فرزند و خانواده و زندگی و نهایتا از جان خود گذشت ، سینه
خود را در مقابل گلوله سپر کرد تا گلوله ای به نام مواد مخدر به افراد جامعه بشری اصابت
نکند . پدرم جان داد تا به زندگی دیگران خواه در ایران یا در هر کجای جهان جان و حیات
دو باره بخشد .

جناب آقای کاستا ، تصور می کنم پدران تمامی کودکان جهان ، دولت های تمامی کشورها به
خصوص کشورهای مصرف کننده باید به خود آیند و با احساس مسئولیت مشترک برای
رهایی جامعه جهانی از این بلای خانمان سوز مواد مخدر اقدام عملی نمایند ، همکاران بابای شهید
من با دستان خالی در مقابل قاچاقچیان مجهز برای تضمین سلامت جهانیان مبارزه می کنند
، دیگر دوست ندارم فرزندی بدون پدر بینم .

جهت شادی روح تمامی شهدا صلوات

زینب حسینی فرزند شهید محمود حسینی